

Od našich přátel

YUKON, Oklahoma, 2. prosince 1912. — Ctěná redakce! Předně přijímáte srdečný pozdrav. Zaslám zde předplatné na Pokrok Západu. Již je tomu přes čtyři měsíce, co jsem z Omahy odejel na zpět do Oklahomy, kde jsem dříve byl od otevření v r. 1889. Mohu říci za sedm let, co jsem byl v Omaze, že jsem jezdil v mnoha státech a shledal jsem, že zde se vede tak dobře a a lépe, než v mnoha jiných místech. Jak pozorují, po delší čas, ti, kteří odjedou a zkusí, jak je jinde, navrátí se nazpět do Oklahomy a říkají: "Kdybychom byli jen zůstali zde." Co jsem viděl úrody zde a v okolí, (ač ještě někteří nařikají na špatnou úrodu) jsou lepší, než kde co jsem viděl na severu. Letošní úroda dala o něco víc než polovic než se ukazovala z jara. Kukuřice na vyšších farmách sypala do 35 bušlů z akru, na lepší půdě sypala do 65 bušlů. Pšenice do 30 bušlů, oves do 50 bušlů, kaffirka do 40 bušlů z akru. Mnoho záleží jak kdo vzdělává pole. Zde v okolí na jihu je velká česká osada a pořád sem ví Čechů přibývá, tak to nebude dlouho trvat, že tu budou samí Češi. Máme tu velkou výhodu, že nám zde jezdí "interurban" káry každou půl hodinu, tak že můžeme být v Oklahome City neb v El Reno a zpět v krátkém čase. Telefon tu je na každé farmě. Pošta též se rozváží na farmy. Farmáři zde jezdí v automobilu a mají bez mála tu samou výhodu, co v městě mají. Dobré farmy se prodávají od \$30.00 do \$65.00 za akr a nyní jest nejlepší příležitost koupiti lacino farmy, neb čekáme, že tu pozemky budou stoupat v ceně v krátkém čase. Nedaleko vrtají více studní pro přírodní plyn, které zásobí Oklahome City. Včera nám napršelo a pšenice jsou vzrostlé, tak že dobytek bude mít přes zimu dosti pastvy. Počasí je teplé a farmáři pilně orají pod oves a kukuřici. Pozdrav na čtenáře a všechny u Pokroku. Na zdar!

Edw. J. Diviš.

JUNET, Ark. — Ctěná redakce! Kolikrát již o mně něco psal v tomto listu p. Jos. Černý z Rosville, Kans. Proto, jestli mně dopřeje et. redakce místa, chei několik řádek z naší nové založené osady napsat. — Minulé zimy utvořilo se sdružení krajanů v New Yorku a Chicagu na zabránění vládního pozemku. Snad mnohému čtenáři bude o tom něco známo. Bylo to totiž provoláno v "Hospodáři", čehož jsem se i já chytl. Členem společnosti se mohl stát každý, kdo složí \$400 na Bank of Europe v New Yorku co základní podíl. Jak se samo sebou rozumí, že naši lidé se chytou všeho, tak že i zde se jich přihlásilo hezký počet. Na to byli zvoleni dva zástupci, kteří měli potřebný pozemek vyhledat. Byli to: ředitel, totiž zakladatel a jeden člen z Chicaga. Však chybou bylo, že ten čičažský neznal angličtiny. Pro ředitele to bylo ovšem velkou výhodou, že mu nepřekážel v jeho osobním zájmu. Jezdilo se sem tam po Arkansasu asi šest týdnů na účet členů, a pak konec koncům ředitel psal členům, že nelze dostatečný pozemek nalézt, tak aby mohli být všichni pohromadě, kde by se dalo založit město, neboť vládní pozemky ž jsou na úzké pruhu, že nelze být takhle pohromadě, ale že mu nabídl jedna dřevařská společnost pozemek, který protíná dráha se zastávkou uprostřed za výhodných podmínek ku koupi. Členové dali odpověď telegraficky, by jej koupil. Však z nepřipomenutí členů stalo, že ředitel koupil více pozemků než dělal počet po 80 akrů na člena. Když se jedni členové nastěhovali na pozemky, ředitel již dělal neomezeného vůdce a pána a svým drzým vystupováním vylákal několik členů, že se vzdali členství a všech podílů na ty jeho podniky. Mezi těmi jsem byl i já. A svými ideálními myšlenkami a plány byl by připravil členy o základní podíl. Před přjezdem "osadníků" řval do všech koutů Arkansasu, jací vzorní farmáři přijdou, že budou vaorem zlejších. Ve skutečnosti však to byli a jsou lidé uštvaní tou dobrotou všech těch chlebošlárců v městech, kteří touží, by mohli si za ten těžce uspo-

tený dollar dopomoci ku svému domovu. Nechej vše dopodrobna psát, však tolik podotknou, že na našeho ředitele dopadla neočekávaná rána. Při koupi pozemku ředitel měl tolik směstlosti, že nechal psát kontrakt na svou osobu, ba ještě pamatoval pro případ úmrtí na dědice. Snad si při tom nevzpomněl, že jej za to může čekat kriminál. Členové najednou se sháněli po kontraktu, tak se na to přišlo. Chtěli jej dáti zatknout, ale z ohledu na jeho rodinu mu to prominuli. Kontrakt musel být upraven znovu, což dostal na starost. Tímhle kouskem ztratil všechnu důvěru a viděl, že zde již je nemožný, proto po upravení té smlouvy nás milý ředitel dal do zajatek. A udělal to tak, že ujel tajně a zastavil se snad někde pod Krkonoši v Čechách. My mu neměli příležitost ani říci "good by". Teď se věci upravily tak, že každý dostal kontrakt přímo od společnosti. Pozemek je na splátky nebo za hotové, jak komu líbí. — Přitomně je nás zde všech osadníků 14, kromě rodin. Ještě jedni mají teprv nyní přijeti. Jak se mně zdá, jsou zde samí hodní lidé. Jsou to: Češi, Slované a já jsem z Moravy z Valašských hor. Máme zde zastoupeny všechny femeslné odbory a to jsou: pekař, tesař, stolař, zedník, kovář, bednář, kotlář, rukavičkář, obuvník a "švec". Jaké mám umění já? To vám právě neřeknu, mohl by někdo mně tím pohrdnout. — Osada naše má míti jiné jméno, bylo napřed stanoveny, by se jmenovala "Nová Praha". Zase, že prý je to již hodně otřepané jméno v Americe. Poštovní v Pine Bluff stále nám strká takové hrozné jméno totiž "Duvall". Má někde nějakého Petra nebo Pavla s podobným jménem, kterého nám myslí strčit, když kychom měli poštu. Petice je již podána, ovšem že s tímhle ohydným jménem. Naši lidé protestují a praví, že se tomu vysměje celá česká Amerika. — Počasí je zde nádherné, dni máme tak krásné, tak že děláme stále na venku. Dobytek se ještě stále pase. Já, když si vzpomenu na tu vychálenou Minnesotu (kde jsem pracoval), vždy mně naskočí husí kůže, neboť tímhle časem jsem měl již dávno umrzlý nos a uši. Zde si to každý libuje. Posledně jsem odjížděl z Kansasu, každý si mne dobíral, jak velet jsou prý zde komáři, že hnedle jak netopýři, že až srážejí klobouky z hlavy, a lidi že zmrazou ve žních u kupy na zimnici. Jsou zde jedni již od července a nestal se zde podobný případ. Komáři zde nebylo, neboť zde nemáme močálů. Nemyslím snad tím zdejší krajinu chválit nebo někoho lákat, toho jsem dalek. Kdo by se ale o zdejší krajinu zajímal, tomu mohu říci to, že když zde koupí, stane se hnedle milionářem. Když by pokácel stromy a počítal pařezy a pařízky, možná, že by se dostal k milionu nebo i více. Vede mne je hnedle osmdesátka prázdna, ale já bych chtěl mít souseda hezkého bečláka, po případě by mohl být i v sukniech, ale neví, ale neví, jak se to vyslovuje, bečlák nebo bečlice; tož někoho z povolání žádám o vysvětlení, za což mu jsem předem vděčný. — Posvěcení jsme měli slavnostně; měli jsme dva sudy toho pěnívohe, při hudbě se to dobře pilo, to se neptejte! Jak se samo sebou rozumí, že tanceval kde kdo a to, kdo jen mohl zahnat aspoň trochu dohromady. Po posvěcení měl každý podrážky na "padr". — Myslim, že jsem vám teď již toho napsal dost! Bude-li mně ještě dopřáno místa, napíši něco třeba — začátky v mé bečlácké kuchyni. Teď vás všechny zvu na naši "Sylvestrovskou zábavu", při které si zase s chutí zapíváme, že se budou borovice ozvěnou až k zemi ohýbat. Zatím vás všechny zdraví Fráňa Kais.

Douška:—Skorem bych byl zapomněl, že mně posledně psal můj přítel p. J. Černý z Rosville, Kans., že by za mnou přijel a svou farmu že by tam prodal. To já, být na Tvém místě, milý Jožko, tak bych udělal chytřejší kousek! Ty peníze, co bych projel sem a zpět, dal bych na dobrý účel a koupil bych si farmu už hotovou! Já myslím, že si to můžeš spíše dovolit, nežli já! Že bys chtěl snad také dobytkařit! To nevím ještě, co se dá zde vše se slarem pěstovat. Jeden krajan má zde stále koz — a ty máš teď již skoro všechny kůza.

My vydělali ty- to kožešiny v naší jirchárně, možná, že

Některé z nich přišly z VAŠÍ farmy. : : :

PROČ si nešetříte výdělek, který berou překupníci? Proč prodávat levně kůže a kupovat draho kožešiny?

Kůže, které jsou dnes v kožešnickém trhu, jsou většinou z farem. Kůže koňské, kravské, telecí, ovčí, dravců kunovitých, tchořů, lišek, vlků, šakalů, medvědů a jiných zvířat. Proč z nich nezískáte vše, co jest jen možno?

Vy máte stahovat kůže pro svůj zisk!

Nenechte překupníky stahovat Vás z kůže!

Vy prodáte kůži maloobchodníku, ten ji prodá komissionáři, ten zase velkoobchodníku, od toho přijde do kožešiny, a když je vydělána, nastoupí zase cestu zpět po všech těch zastávkách, až se dostane k vašemu maloobchodníku a vy ji koupíte zpět a zaplatíte cestovné a výdělky všech sprostředkovatelů, kteří v tom obchodu měli prsty. Uznáváte to za dobré? Kolik lidí bralo z ní výdělek a jest živo na vaše útraty?

Jakým způsobem my obchodujeme, to vám poví náš Katalog. Pište si o číslo Katalogu a udejte, jestli chcete Katalog kožešin nebo Cenník, co my platíme za kůže a kožešiny.

Proč neobchodovati přímo s námi a nepodržeti si ten výdělek, který z vás mají překupníci. My vám zaplatíme za kůže tolik, jakou mají pro kožešinu cenu. Nic se nebojte, každá větší banka a obchodní agentura vám poví o naší zodpovědnosti, která jest založena na millionovém kapitálu.

My jsme největšími kožešiny a jircháři na západě a můžete jednat přímo s námi. Nechte-li si udělati u nás koží z kůže, že vámí zasláné, přidáme vám k němu ZDARMA rukavice jednoprstové z kožešiny, hodící se ke koží, který vám uděláme.

Koupíme od vás kůže a kožešiny a dáme vám za ně tolik, kolik vůbec možno dle trhu za ně zaplatiti

Uděláme z kožešin a kůží zaslanych cokoli si přejete

National Fur & Tanning Co. 1926 So. 13th St., Omaha, Neb.

Odvětví v Three Rivers, Wis.

Zašlete nám tento kupon

National Fur & Tanning Co., Omaha, Nebraska

Pánové: Pošlete mi zdarma následující jež mně zajímá.

Jméno

Město

R. F. D.

Velký katalog kožešin E. 2911

Ceny kůží a kožešin

Označte X který cenník si přejete

ta. Ty se již osvědčily. Tak bys mohl zaříditi koží farmu ve velkém a mít jich aspoň tisíc. Mne pak bys mohl udělat šaňádem. Nějakou tu službu bych ti věnoval, ale jen ne kozy dojit! Vše budu dojit krávu, koně, osla — jen ne kozu! Piš brzy, jak se Ti tato myšlenka líbí!

NEW AUBURN, Wis., 5. prosince 1912. — Ctěná vydavatelstvo Pokroku Západu! Musím také jednou napsat pár řádků do Vašeho mně vždy milého listu. Není mi známo, jestli máte zde nějaké oděratele, ale Čechů jest nás zde už dosti slušná osada, několik teprve před šest, až sedmi léty se zde počali hustěji osazovat. Já jsem zde již štrnáct roků a po mnoho roků jsme zde byli samí. Můžete si myslit, jak nám to bylo milé, když se zde počali osazovat krajané. Kdo bydlí stále mezi svým lidem, tomu je to lhostejné, Čech jako Němec. Ještě spíše udělá něco pro Němce, ale kdo žije po několik roků mezi cizím národem, ten na to pohlídl jinak. Tu, když se náhodou dva sejdou, tak jsou si jako rodní bratři. Zvláštní a milý pocit naplní srdce, že touží, aby se zase brzy shledali. Proto vždy v malých českých osadách jsou poměry mezi krajaný srdečné. Co se týče zde našeho českého života, jsme skoro jako jediná velká rodina. Občas se sešláme a bavíme se ve spolek. Zvláštní nyní, co jsme zde založili číslo ZČM, a sice pod jménem "Dávěra". Ano, dávěra v bratrství, to jest ta páska, která víže nás Če-

cho-slovany dohromady, a která by měla být všeslovanskou, ale žel, že tomu tak vždy býti. Až nyní, co naši pobratřimci na Balkáně zápasí za svobodu z pod jařma tureckého, ozývá se nadšení mezi vším národem slovanským, těší se z jejich úspěchu a konají sbírky v jejich prospěch, aby se odpomohlo bídě, válek vyslaných, hrdivých a chrabrych bojovníků jihoslovanských. Též i v naší malé osadě byla u příležitosti při zábově, odhývané u Antona Bejny, uspořádána sbírka, která vynesla šest dollarů a třicet pět centů, které Vám zasílám, abyste to připojili k druhým a společně zaslali na patričné místo. Tímto vzdávám dík jménem třípích všem, jenž jakýmkoliv darem přispěli. Ano, pamatujme vždy, že jsme Slované. Obzvláště my Čechové máme vždy pamatovat: "Já jsem Čech a před vámi Čech!" Pro každou maličkou příčinu nemáme týrat jeden druhého a vyvolávat stranické sváry v národě. Jenom ve spojení je síla a svůj k svému, budí naše heslo. S pozdravem na všechny členy našeho Pokroku Západu, jsem Váš O. Širinek.

cho-slovany dohromady, a která by měla být všeslovanskou, ale žel, že tomu tak vždy býti. Až nyní, co naši pobratřimci na Balkáně zápasí za svobodu z pod jařma tureckého, ozývá se nadšení mezi vším národem slovanským, těší se z jejich úspěchu a konají sbírky v jejich prospěch, aby se odpomohlo bídě, válek vyslaných, hrdivých a chrabrych bojovníků jihoslovanských. Též i v naší malé osadě byla u příležitosti při zábově, odhývané u Antona Bejny, uspořádána sbírka, která vynesla šest dollarů a třicet pět centů, které Vám zasílám, abyste to připojili k druhým a společně zaslali na patričné místo. Tímto vzdávám dík jménem třípích všem, jenž jakýmkoliv darem přispěli. Ano, pamatujme vždy, že jsme Slované. Obzvláště my Čechové máme vždy pamatovat: "Já jsem Čech a před vámi Čech!" Pro každou maličkou příčinu nemáme týrat jeden druhého a vyvolávat stranické sváry v národě. Jenom ve spojení je síla a svůj k svému, budí naše heslo. S pozdravem na všechny členy našeho Pokroku Západu, jsem Váš O. Širinek.

Krásné čtení zdarma!

Pište o ubíhavé čtení a každý dostane Lidové knihovnictví a sdělatelský sborník

SLAVIA

405 E. 79. St., NEW YORK.

Jednotelce pro každé osady přijmou.

